

Český telekomunikační úřad

se sídlem Sokolovská 219, Praha 9

poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025

Praha 3. 7. 2026

Čj. ČTÚ-13 215/2026-603

Na základě rozkladu podaného dne 2. 2. 2026 obchodní společností **PODA a. s.**, IČO 258 16 179, se sídlem 28. října 1168/102, Moravská Ostrava, 702 00 Ostrava, podle § 152 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*správní řád*“), proti výrokům II. a III. rozhodnutí Českého telekomunikačního úřadu, odboru pro severomoravskou oblast, ze dne 26. 1. 2026, čj. ČTÚ-36 831/2025-638/VI. vyř. – PaL, o návrhu obchodní společnosti PODA a. s. proti účastníkovi, kterým je [REDAKCE] ve věci sporu o zaplacení ceny za služby elektronických komunikací v celkové výši 790 Kč s příslušenstvím, vydávám podle § 123 odst. 1 a § 129 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „*zákon o elektronických komunikacích*“ nebo „*ZEK*“), ve znění pozdějších předpisů, podle § 141 odst. 11 správního řádu, po projednání v rozkladové komisi ustavené podle § 152 odst. 3 správního řádu, toto

rozhodnutí:

- I. Podle ustanovení § 90 odst. 5 správního řádu se rozklad zamítá a napadené výroky II. a III. rozhodnutí Českého telekomunikačního úřadu, odboru pro severomoravskou oblast, ze dne 26. 1. 2026, čj. ČTÚ-36 831/2025-638/VI. vyř. – PaL, se potvrzují.
- II. Žádnému z účastníků řízení se nepřiznává náhrada nákladů řízení o rozkladu.

Odůvodnění:

Na základě návrhu ze dne 26. 8. 2025, který podala obchodní společnost PODA a. s., IČO 258 16 179, se sídlem 28. října 1168/102, Moravská Ostrava, 702 00 Ostrava (dále jen „*navrhovatel*“), proti účastníkovi, kterým je [REDAKCE] (dále jen „*odpůrce*“), vydal Český telekomunikační úřad, odbor pro severomoravskou oblast (dále jen „*správní orgán I. stupně*“) dne 26. 1. 2026 rozhodnutí čj. ČTÚ-36 831/2025-638/VI. vyř. – PaL (dále též „*napadené rozhodnutí*“), kterým ve výroku I. uložil odpůrci podle § 64 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích povinnost uhradit částku ve výši 211,59 Kč s příslušenstvím za položku „Zánik podmíněné slevy za prodej zařízení“. Výrokem II. nebyl navrhovateli přiznán nárok na úhradu částky v celkové výši 578,41 Kč s příslušenstvím za položky „Zánik podmíněné slevy za zavedení

připojení“ a „Zánik podmíněné slevy za prodej zařízení“. Výrokem III. nebyla žádnému z účastníků přiznána náhrada nákladů řízení.

Proti výrokům II. a III. výše uvedeného rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal **navrhovatel** včasný **rozklad**. Prvostupňovému orgánu vytkl nesprávné právní posouzení, neboť „*na právní vztah z titulu ceny za aktivaci služby se slevou vázanou na rozvazovací podmínku*“ aplikoval nepříslušný § 63b odst. 8 ZEK. Navrhovatel odkázal na rozsudek Nejvyššího soudu čj. 33 Cdo 3608/2018-114 ze dne 29. 5. 2019, z něhož citoval následující pasáž: „*Úhrada za předčasné ukončení smlouvy není smluvní pokutou (...). Úhrada v případě ukončení smlouvy před uplynutím doby trvání, na kterou byla uzavřena, jejíž výše nesmí být vyšší než jedna pětina součtu měsíčních paušálů zbývajících do konce sjednané doby trvání smlouvy, nebo jedna pětina součtu minimálního sjednaného měsíčního plnění zbývajících do konce sjednané doby smlouvy, je finančním vypořádáním, tj. odstupným za to, že oproti očekávání podnikatele kalkulujícího budoucí zisk z poskytovaných služeb smluvní vztah zanikl předčasně.*“ Navrhovatel z daného rozsudku dovodil, že klíčovým aspektem úhrady za předčasné ukončení smlouvy je to, že jde o finanční vypořádání, tj. odstupné za to, že oproti očekávání podnikatele kalkulujícího budoucí zisk z poskytovaných služeb smluvní vztah zanikl předčasně. Úhrada za předčasné ukončení smlouvy tedy není hrazena za poskytnutou službu, když i mechanismus jejího výpočtu je založen na období po konci smluvního vztahu, tj. hradí se za dobu budoucí. V posuzovaném případě však navrhovatel odpůrci již poskytl službu, na jejímž základě došlo k aktivaci služeb elektronických komunikací, a za tuto službu mu tak náleží sjednaná cena. Navrhovatel dodává, že náklady spojené s aktivací služeb dle smlouvy již byly vynaloženy, povinnost k úhradě ceny se tak vztahuje k době minulé. Zřizovací poplatky jsou proto pojmově zcela odlišné od úhrad za předčasné ukončení smlouvy. Navrhovatel tak má za to, že na základě § 63b odst. 8 ZEK nelze poskytovatele služby zbavit nároku na úhradu za službu, kterou již třetí osobě na smluvním základě poskytl.

Odpůrce se k podanému rozkladu nevyjádřil.

Správní orgán I. stupně neshledal důvod pro postup podle ustanovení § 87 správního řádu (tzv. autoremedura) a v souladu s § 88 odst. 1 téhož zákona postoupil správní spis odvolacímu (rozkladovému) správnímu orgánu.

Podle ustanovení § 123 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích o rozkladu proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně (Českého telekomunikačního úřadu) rozhoduje předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu (dále jen „*správní orgán II. stupně*“).

Dle § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích rozhoduje Český telekomunikační úřad spory mezi osobou vykonávající komunikační činnost na straně jedné a účastníkem, popřípadě uživatelem na straně druhé, na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě. V ustanovení § 64 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích je stanovena povinnost

účastníka, který je koncovým uživatelem, popř. uživatele veřejně dostupné služby elektronických komunikací uhradit za poskytnutou službu cenu ve výši platné v době poskytnutí této služby.

Podle § 152 odst. 5 správního řádu platí pro řízení o rozkladu ustanovení o odvolání.

Vzhledem k tomu, že navrhovatel napadl rozkladem toliko výroky II. a III. rozhodnutí správního orgánu I. stupně, nabyl výrok I. v souladu s § 82 odst. 3 správního řádu právní moci a stal se vykonatelným.

Dle § 89 odst. 2 věty první správního řádu odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy, a dále podle § 141 odst. 9 správního řádu správnost napadeného rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v odvolání, resp. v rozkladu. Podle § 89 odst. 2 věty třetí správního řádu, k vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popř. na jeho správnost, se nepřihlíží.

Po posouzení předmětné věci správní orgán II. stupně konstatuje, že ačkoliv rozklad navrhovatele není důvodný, odůvodnění k výroku II. napadeného rozhodnutí není dostatečně přezkoumatelné, a proto je nutno jej doplnit.

* * *

Výrokem II. napadeného rozhodnutí byl zamítnut nárok navrhovatele na úhradu částky ve výši 129 Kč s příslušenstvím za položku „Zánik podmíněné slevy za zavedení připojení“ a částky ve výši 449,41 Kč s příslušenstvím za položku „Zánik podmíněné slevy za prodej zařízení“.

K položce „Zánik podmíněné slevy za zavedení připojení“

Dle prvostupňového orgánu se tento nárok opírá¹ o ujednání z uzavřené účastnické smlouvy (č. 10506075-D/1 ze dne 25. 10. 2021), které zní následovně: „**Zákazníkovi je poskytnuta podmíněná sleva ve výši 100 % z Poplatku za zavedení připojení a/nebo z Poplatků za zavedení TV služby, pokud byly tyto poplatky sjednány, případně i podmíněná sleva z ceny prodaného zařízení tak, jak je uvedeno v části Zřizovací poplatky. Poskytnutí slevy či slev dle předchozí věty je podmíněno trváním této Smlouvy po dobu alespoň 2 let ode dne jejího uzavření. Sleva či slevy jsou Zákazníkovi poskytnuty k okamžiku uzavření této Smlouvy. V případě ukončení této Smlouvy před uplynutím doby 2 let ode dne jejího uzavření z jakéhokoliv důvodu na straně Zákazníka právo na slevu či slevy dle tohoto odstavce Zákazníkovi zanikne a Poskytovatel je oprávněn vyúčtovat plnou cenu Poplatku za zavedení připojení a/nebo Poplatků za zavedení TV služby, pokud byly tyto**

¹ V návrhu bylo k danému nároku uvedeno následující: „*Jelikož byla Smlouva takto ukončena z důvodu ležícího na straně Odpůrce jako zákazníka před uplynutím doby dvou let ode dne jejího uzavření, nárok na podmíněnou slevu, z poplatku za zavedení připojení, sjednanou ve Smlouvě odpůrci zanikl a Navrhovatel jej tedy Výzvou k úhradě ze dne 5.4.2023 vyzval k úhradě poplatku za zavedení připojení v částce 1 239 Kč, včetně DPH, sjednaného ve Smlouvě.*“

poplatky sjednány, případně i plnou cenu prodaného zařízení. Ukončením Smlouvy z důvodu na straně Zákazníka se rozumí také ukončí-li Smlouvu Poskytovatel proto, že Zákazník neposkytne součinnost se zprovozněním služby po dobu delší než 60 dnů, soustavně opožděně nebo soustavně neplatí cenu za služby nebo neuhradí požadovanou zálohu, byla-li sjednána, zneužívá služeb nebo neprovedl opatření potřebná k zabránění zneužití služeb jinou osobou nebo proto, že Zákazník při uzavření Smlouvy uvedl nepravdivé údaje. Soustavně opožděným placením se rozumí zaplacení nejméně 2 po sobě jdoucích vyúčtování ceny po lhůtě splatnosti. Soustavným neplacením se rozumí existence nejméně 3 nezaplacených vyúčtování ceny.“

Prvostupňový orgán v uvedeném nároku shledal úhradu ve smyslu ustanovení § 63b odst. 8 ZEK, když poznamenal, že „v případě Podmíněné slevy za zavedení připojení se jedná o plnění, které podléhá limitům uvedeným v § 63b odst. 8 ZEK, neboť je spojeno se řádným plněním povinností vyplývajících ze smlouvy, zejména stran dodržení minimální doby užívání služeb, přičemž maximální výši úhrady upravuje pouze ustanovení § 63b odst. 8 ZEK.“ Dále konstatoval, že nelze hovořit „(...) o souladnosti ujednání stran doúčtování poplatku za zavedení připojení – uvedeném v části Ostatní ujednání ve formuláři smlouvy – s kogentním ustanovením § 63b odst. 8 ZEK.“

Ačkoliv se správní orgán II. stupně **ztotožňuje se závěrem o nepřiznání této částky navrhovateli, z hlediska přezkoumatelnosti postrádá v odůvodnění k výroku II. některé pro věc zásadní úvahy.** V zájmu zásady hospodárnosti řízení však nepřikročil ke zrušení výroku II. a vrácení věci k novému projednání, nýbrž se rozhodl **doplnit příslušnou část odůvodnění napadeného rozhodnutí o níže uvedené úvahy.**

Podle ustanovení § 63b odst. 8 ZEK ve znění účinném v době vypovězení předmětné smlouvy platilo, že „v případě **zániku závazku ze smlouvy výpovědí, nebo dohodou smluvních stran před uplynutím doby trvání, na kterou je smlouva uzavřena, z jiných důvodů než podle odstavce 7, smí být v případě smlouvy uzavřené se spotřebitelem nebo koncovým uživatelem, který je podnikající fyzickou osobou, úhrada požadována pouze, pokud smlouva skončí do 3 měsíců ode dne jejího uzavření, a nesmí být v případě smlouvy uzavřené se spotřebitelem nebo podnikající fyzickou osobou, vyšší než jedna dvacetina součtu měsíčních paušálů zbývajících do konce sjednané doby trvání smlouvy nebo jedna dvacetina součtu minimálních sjednaných měsíčních plnění zbývajících do konce sjednané doby trvání smlouvy, přičemž výše úhrady se počítá z částky placené v průběhu trvání smlouvy, a pokud je poskytována sleva oproti ceníkové ceně, nelze určit výši úhrady z ceníkové ceny. V případě dotovaného koncového zařízení se postupuje podle odstavce 7.**“

Úhradou ve smyslu § 63b odst. 8 ZEK je pak dle správního orgánu II. stupně třeba rozumět **jakoukoliv úhradu (bez ohledu na její pojmenování), která byla vyúčtována v souvislosti se zánikem závazku ze smlouvy před uplynutím smluveného trvání**

(přirozeně se tak musí udát z jiných důvodů než podle § 63b odst. 7 ZEK). Komentář k zákonu o elektronických komunikacích² podává k § 63b odst. 8 následující výklad: „Na rozdíl od zákonem předvídaných situací podle odstavce 3, 5 nebo 6, kdy je účastník oprávněn předčasně ukončit závazek bez sankce, **řeší osmý odstavec limitaci úhrady v případě jakéhokoli jiného předčasného ukončení smlouvy, a to pouze ve vztahu ke slabší smluvní straně, za kterou je zde považován spotřebitel nebo podnikající fyzická osoba. V případě, že smlouva skončí kdykoli po uplynutí doby tří měsíců ode dne jejího uzavření, nelze úhradu za předčasné ukončení požadovat vůbec. V případě výpovědi tak například platí, že pokud uplyne výpovědní doba, když uplynutím výpovědní doby dojde k zániku závazku (nelze-li závazek vypovědět bez výpovědní doby), po uplynutí tří měsíců od uzavření smlouvy není dána povinnost k úhradě za předčasné ukončení smlouvy.** V případě, že smlouva skončí do tří měsíců od jejího uzavření, úhrada může být požadována maximálně ve výši dvacetiny ceny zbývajících měsíčních paušálů, tj. zvýhodněné ceny, resp. součtu minimálního měsíčního plnění, pokud se účastník, který je spotřebitelem nebo podnikající fyzickou osobou, k takovému měsíčnímu plnění zavázal, přičemž nemůže být účtována ceníková cena, pokud byla sjednána sleva oproti ceníkové ceně. Pro dotované zařízení a limitaci jeho úhrady platí pravidla obsažená v odstavci 7 komentovaného ustanovení. Uplatňování podmínek pro zánik závazku ze smlouvy na dobu určitou v rozporu s odstavcem 6 až 8 je přestupkem podle § 118 odst. 15 písm. c) zák. o elektronických komunikacích.“

V nyní posuzovaném případě doučtoval navrhovatel odpůrci v pozici spotřebitele v důsledku předčasného ukončení smlouvy poplatek za zavedení připojení, neboť odpůrce nesplnil smluvní podmínky pro přiznání stoprocentní slevy z tohoto poplatku, když nesetřval v závazkovém vztahu alespoň po dobu dvou let od uzavření smlouvy. Tím **nastala situace předvídaná § 63b odst. 8 ZEK, neboť závazek z předmětné smlouvy zanikl výpovědí před uplynutím oné dvouleté doby plánovaného trvání smlouvy a v důsledku této skutečnosti požaduje navrhovatel po odpůrci příslušnou úhradu.** Pokud by odpůrce setřval ve smluvním vztahu s navrhovatelem po stanovenou minimální dobu, k vyúčtování předmětné částky by nedošlo. **S ohledem na to, že na předčasné ukončení smlouvy navázal navrhovatel oprávnění vyúčtovat odpůrci poplatek za zavedení připojení, představuje tento poplatek dle správního orgánu II. stupně úhradu ve smyslu § 63b odst. 8 ZEK.** Ačkoliv byla smlouva formálně uzavřena na dobu neurčitou s 30denní výpovědní lhůtou, citované ustanovení je třeba aplikovat z důvodu podmínění dané úhrady dvouletým trváním smlouvy. Na předmětný smluvní vztah je tudíž v daném ohledu namíste nahlížet obdobně jako na smluvní vztahy sjednané na dobu určitou.

² CHUDOMELOVÁ, Z., BERAN, M., JADRNÝ, V., NĚMEČKOVÁ, Š., NOVÁK, J. Zákon o elektronických komunikacích. Komentář. [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2026-5-21]. ASPI_ID KO127_2005CZ. Dostupné z: www.aspi.cz. ISSN 2336-517X.

Z ustanovení § 63b odst. 8 ZEK vyplývá, že **úhradu v případě předčasného ukončení spotřebitelské smlouvy lze požadovat pouze tehdy, pokud smlouva skončí do tří měsíců od jejího uzavření**. Předmětná smlouva byla uzavřena dne **25. 10. 2021** a k jejímu zániku dle navrhovatele **došlo dne 23. 3. 2023, tj. až po sedmnácti měsících trvání smluvního vztahu**. **Klíčová zákonná podmínka pro vznik nároku dle § 63b odst. 8 ZEK tak nebyla splněna**. Z tohoto důvodu navrhovatel nemůže požadovat úhradu spojenou s předčasným ukončením smlouvy uzavřené s odpůrcem, a tím pádem mu **návrhem uplatněný nárok nelze přiznat**.

Pokud se jedná o **samotné smluvní ujednání** (jehož znění bylo citováno výše) **hovořící o podmínkách poskytnutí stoprocentní slevy z poplatku za zavedení připojení**, zabýval se správní orgán II. stupně otázkou jeho platnosti, a to v kontextu účastnické smlouvy jako celku a příslušné zákonné úpravy platné v době uzavření smlouvy, když správní orgán II. stupně shledal, že navrhovatelem doúčtovaný poplatek za zavedení připojení je úhradou ve smyslu § 63b odst. 8 ZEK.

V době uzavření předmětné smlouvy byla v platnosti úprava obdobná nynějšímu § 63b odst. 8 ZEK. Podle § 63 odst. 1 písm. p) bod 1. ZEK bylo pro případ ukončení smlouvy před uplynutím doby trvání, na kterou je smlouva uzavřena, ať již výpovědí, nebo dohodou smluvních stran nezbytné v účastnické smlouvě uvést srozumitelným, úplným a snadno přístupným způsobem informaci o výši úhrady, která smí být v případě smlouvy se spotřebitelem požadována pouze, pokud smlouva skončí do tří měsíců od uzavření, a která nesmí být v případě smlouvy uzavřené se spotřebitelem vyšší než jedna dvacetina součtu měsíčních paušálů zbývajících do konce sjednané doby trvání smlouvy nebo jedna dvacetina součtu minimálních sjednaných měsíčních plnění zbývajících do konce sjednané doby trvání smlouvy.³

Není bez významu, že se součástí smluvního vztahu mezi odpůrcem a navrhovatelem staly i Všeobecné podmínky poskytování služeb elektronických komunikací společností PODA a. s. pro spotřebitele (účinné od 1. 1. 2021, dále jen „VOP“, odpůrce s nimi při uzavírání smlouvy prokazatelně vyjádřil výslovný souhlas), které v článku 6.9 stanoví následující: „**V případě, že byla sjednána minimální doba užívání služeb a zákazník poruší své povinnosti vyplývající ze Smlouvy, např. pokud nezaplatí řádně a včas dvě po sobě jdoucí vyúčtování nebo bude-li v prodlení s úhradou nejméně 3 nezaplacených vyúčtování, a pokud v důsledku tohoto porušení Smlouva skončí do tří měsíců od jejího uzavření, je zákazník povinen zaplatit poskytovateli smluvní pokutu ve výši 5 % součtu měsíčních paušálů zbývajících do konce sjednané minimální doby užívání služeb od okamžiku ukončení Smlouvy. Pokud Smlouva skončí před uplynutím sjednané minimální doby užívání služeb a zároveň do tří měsíců od jejího uzavření z jiných důvodů než z důvodu porušení povinností zákazníka vyplývajících mu ze Smlouvy,**

³ Výše úhrady se počítala z částky placené v průběhu trvání smlouvy, a pokud byla poskytována sleva oproti ceníkové ceně, nebylo možné určit výši úhrady z ceníkové ceny.

zejména pokud zákazník Smlouvu vypoví či zruší odběr služby, je zákazník povinen poskytovateli zaplatit úhradu ve výši 5 % součtu měsíčních paušálů zbývajících do konce sjednané minimální doby užívání služeb od okamžiku ukončení Smlouvy. Výše smluvní pokuty či úhrady dle tohoto odstavce je počítána z ceny, která měla být placena po dobu trvání smlouvy, včetně zohlednění případné slevy.“ Z tohoto vyplývá, že **pro případ zákonem předvídaného (viz § 63 odst. 1 písm. p) bod 1. ZEK) předčasného ukončení smlouvy do tří měsíců od jejího uzavření** (při sjednané minimální době užívání služeb) byl odpůrce **zavázán povinnostmi buďto zaplatit smluvní pokutu** (z důvodu porušení smluvních povinností) **nebo úhradu** (pro jiné případy než porušení povinností odpůrce), a to ve stanovené výši.

Nad rámec takto vymezeného následku skončení smlouvy před uplynutím sjednané minimální doby užívání služeb ale **navrhovatel formuloval smluvní ujednání** (výše zmíněné), **které mu v případě předčasného ukončení smlouvy – v jakékoliv době před uplynutím dvou let od jejího uzavření – umožnilo vyúčtovat odpůrci plnou cenu poplatku za zavedení připojení.** Tím se navrhovatel mohl fakticky domoci na odpůrci úhrady nad rámec § 63 odst. 1 písm. p) bod 1. ZEK, tj. i tehdy, pokud by smlouva předčasně zanikla po třech měsících od jejího uzavření, nadto bez limitace výše úhrady.⁴ Takové **ujednání zjevně obchází kogentní ustanovení § 63 odst. 1 písm. p) bod 1. ZEK, a proto jej správní orgán II. stupně shledává neplatným ve smyslu § 580 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, dle něhož je neplatné právní jednání, které se přiči dobrým mravům, jakož i právní jednání, které odporuje zákonu, pokud to smysl a účel zákona vyžaduje.**

K položce „Zánik podmíněné slevy za prodej zařízení“

Zatímco v případě nároku na úhradu položky „Zánik podmíněné slevy za zavedení připojení“ nevyhověl správní orgán I. stupně navrhovateli zcela, u položky „Zánik podmíněné slevy za prodej zařízení“ postupoval odlišně, když v části shledal nárok oprávněným.

Důvody pro nevyhovění ovšem v napadeném rozhodnutí absentují, lze je toliko odhadnout dle toho, co prvostupňový orgán uvedl k vyhovujícímu výroku I. napadeného rozhodnutí, kde dospěl k závěru, že „(...) *navrhovatelem požadovaná částka překročila zákonný limit stanovený § 63b odst. 7 ZEK. Požadovaná výše úhrady je totiž vyšší než*

⁴ O této možnosti nepojednává jen text samotné účastnické smlouvy, nýbrž i článek 6.5 VOP: „Poskytovatel se může dále dohodnout se zákazníkem na poskytnutí podmíněné slevy z aktivního, deaktivního či jiného jednorázového poplatku. Konkrétní výše slevy je uvedena v ceníku poskytovatele nebo ve Smlouvě. Nárok na poskytnutí slevy zákazníkovi vznikne pouze v případě, že zákazník bude plnit veškeré své povinnosti vyplývající mu ze Smlouvy či vznikající v souvislosti s ní, včetně povinností souvisejících se zánikem Smlouvy, zejména **dodrží minimální dobu užívání služeb, bude řádně a včas platit poplatky, vrátí po ukončení Smlouvy poskytnutá zařízení a poskytne poskytovateli nutnou součinnost při demontáži pevně namontovaných zařízení poskytovatele. V případě, že zákazník jakoukoliv ze svých povinností nesplní, nárok na slevu mu nevznikne a poskytovatel je oprávněn zákazníkovi vyúčtovat poplatek v plné výši, případně doučtovat zákazníkovi částku odpovídající poskytnuté slevě z poplatku.**“

zákonem stanovená mezní hodnota (tj. poměrná část hodnoty zařízení, resp. zbývající část ceny za služby). V průběhu řízení nevystaly pochybnosti, že si odpůrce dotované koncové zařízení ponechal. Odpůrce svou úhradovou povinnost ovšem nesplnil a návrh navrhovatele je v tomto ohledu proto částečně důvodný, tudíž nároku na úhradu částky za dotované koncové zařízení správní orgán z důvodu překročení zákonné limitace nároku vyhověl pouze ve výši 211,59 Kč a příslušenství.“

Závěr o možnosti přiznat navrhovateli toliko část nároku, tj. do výše zákonného limitu stanoveného § 63b odst. 7 ZEK, je správný, byť neplatí paušálně pro jakoukoliv účastnickou smlouvu. Záleží na datu jejího uzavření, konkrétně na tom, zda byla uzavřena do 31. 12. 2021 nebo až po novelizaci zákona o elektronických komunikacích. V této souvislosti lze odkázat na rozhodnutí čj. ČTÚ-7 703/2026-603/II. vyř. ze dne 21. 5. 2026, kde v rámci poznámky pod čarou správní orgán II. stupně konstatoval následující: „*V případě smluv uzavřených před rokem 2022 nebyly ohledně výše úhrady nákladů spojených s telekomunikačním koncovým zařízením, které bylo účastníkovi poskytnuto za zvýhodněných podmínek, zákonem stanoveny zvláštní podmínky (jak se stalo posléze v důsledku změny právní úpravy), což je třeba zohlednit při posuzování platnosti příslušného smluvního ujednání.*“ Byť je ujednání, od něž navrhovatel odvíjí svůj nárok na úhradu předmětné položky, jako takové platné, **při posuzování oprávněnosti nároku bylo nezbytné zohlednit limit zavedený kogentní právní normou účinnou v době zániku smlouvy**, proto nemohla být navrhovateli přiznána částka převyšující tento limit.

K argumentaci navrhovatele v rozkladu správní orgán II. stupně uvádí, že doúčtování předmětných poplatků není ničím jiným než právě oním finančním vypořádáním, resp. odškodněním za to, že odpůrce nesetřval s navrhovatelem ve smluvním vztahu po předpokládanou dobu, během které navrhovatel počítal s tím, že mu bude odpůrce hradit měsíční cenu za poskytnuté služby elektronických komunikací. Poskytnutím stoprocentní slevy tak navrhovatel „nalákal“ odpůrce do smluvního vztahu s dvouletou vázaností, přičemž předčasné ukončení smlouvy mělo být „pojištěno“ možností nárokovat si zpátky určitý finanční obnos (vyjádřený výší poskytnuté slevy).

* * *

S ohledem na uvedené tak po doplnění odůvodnění nezbývá než výrok II. napadeného rozhodnutí ve smyslu § 90 odst. 5 správního řádu⁵ potvrdit jako věcně správný a zákonný. Rovněž je namístě potvrdit i výrok III. napadeného rozhodnutí, když tento v souladu s § 141 odst. 11 správního řádu zohledňuje poměr úspěchu jednotlivých účastníků.

Náklady rozkladového řízení nebyly přiznány žádnému z účastníků, když odpůrci, coby procesně úspěšnému účastníkovi, žádné účelně vynaložené náklady nevznikly.

⁵ „Neshledá-li odvolací správní orgán důvod pro postup podle odstavců 1 až 4, odvolání zamítne a napadené rozhodnutí potvrdí. Jestliže odvolací správní orgán změní nebo zruší napadené rozhodnutí jen zčásti, ve zbytku je potvrdí.“

Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem rozhodl správní orgán II. stupně na základě oprávnění podle ustanovení § 123 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích tak, jak je uvedeno ve výroku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 ve spojení s § 152 odst. 5 správního řádu nelze odvolat.

Ing. Marek Ebert
předseda Rady
Českého telekomunikačního úřadu